

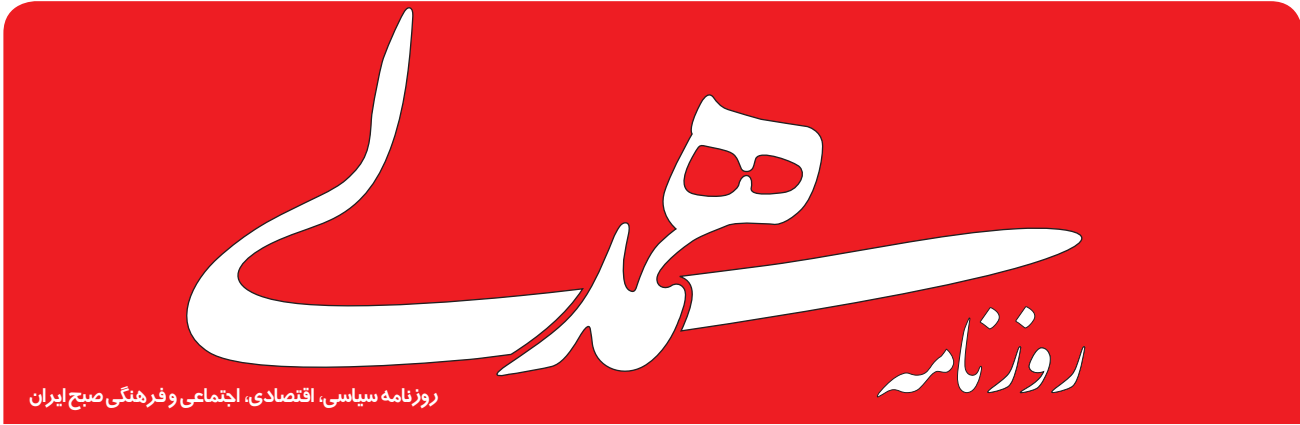

پرونده سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر با اشتباه، اعتراض، طعنه و گریه بسته شد

فرود جنجالی سیمرغ

۲۲

چهارشنبه ۲۴ بهمن ۱۳۹۷ - ۷ جمادی‌الثانی ۱۴۴۰ - ۱۳ فوریه ۲۰۱۹ - سال پنجم - شماره ۱۰۸۹ - ۸ صفحه - قیمت ۱۵۰۰ تومان

روزنامه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

همدلی سفر آتی «روحانی» به روسیه و نشست او با «پوتین» و «اردوغان» را بررسی می‌کند:

کلاهی از نمد «سوچی»

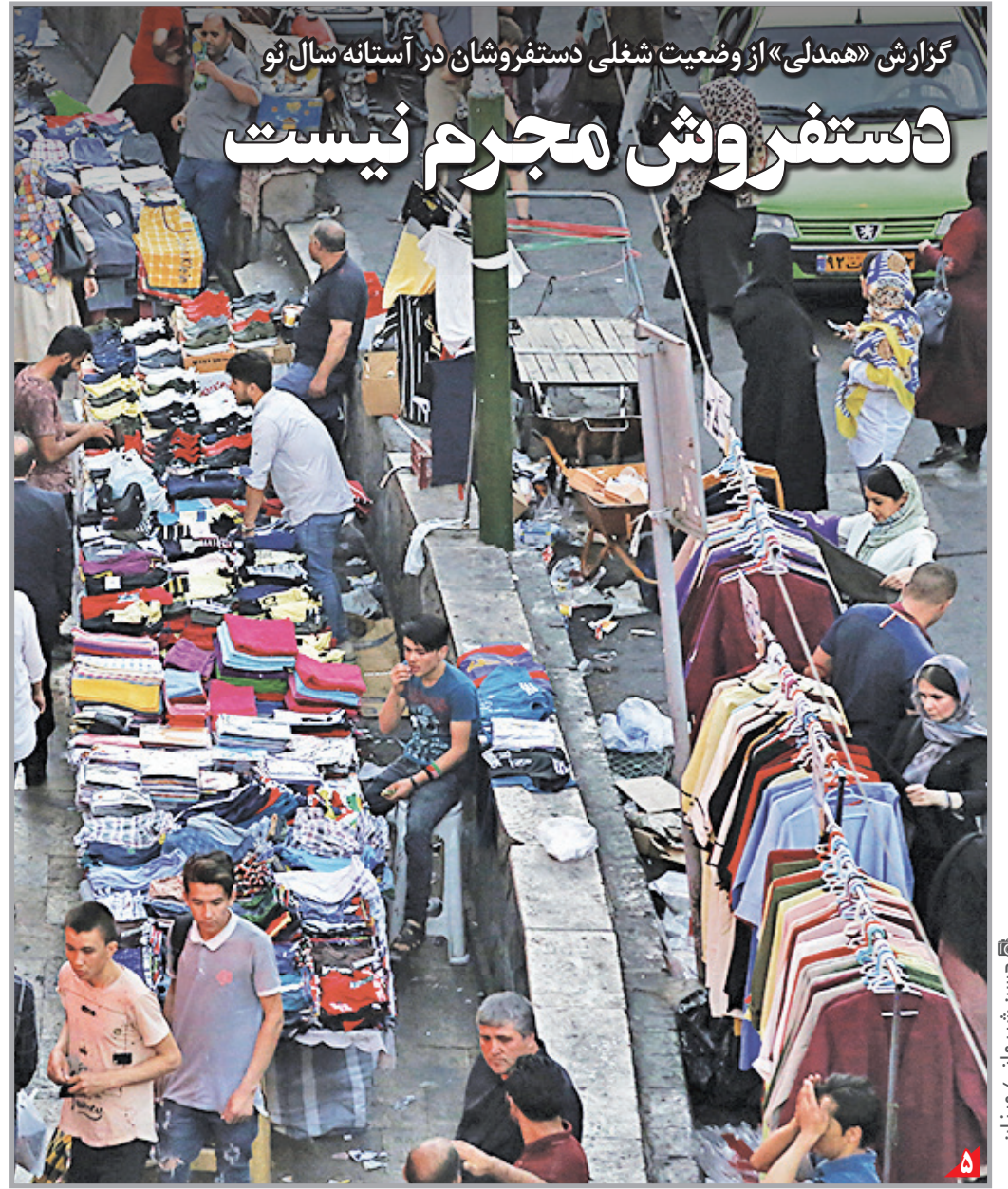
۲

دمکرات‌ها و جمهوری خواهان کنگره به توافق اولیه برای پرهیز از تعطیلی دولت دست یافتند

توافق بی‌دیوار در کنگره

«طرح حاصل از این توافق باید تا پایان این هفته در کنگره به رأی گذاشته شود»

گزارش «همدلی» از وضعیت شغلی دستفروشان در آستانه سال نو

دستفروشی مجرم نیست

حسن شهبان/میران

به مناسبت سالروز درگذشت فروغ فرخزاد

که نامش بر پیشانی آفتاب می‌گذرد

روایت بانک مرکزی از حواشی استقرارهای بی حساب و کتاب از بانک مرکزی

دولت بدهکارتر شد

خبر

وزیر امور خارجه با اشاره به اینکه جمهوری اسلامی علاوه بر اصل عزت، حکمت و مصلحت دو مبنای درونزایی و برون گرایی را در سطح جهان دنبال می‌کند، گفت: آغوش جمهوری اسلامی برای ارتباطات بین المللی باز است و برای هیچ کشوری تهدید نیست، ما با هیچ کجا سرچنگ نداریم، اما از خودمان با قدرت دفاع می‌کنیم.

به گزارش ایرنا، محمد جواد ظریف روز سه شنبه در نشست بررسی سیاست خارجی ۴۰ ساله جمهوری اسلامی که با حضور وزرای خارجه بعد از پیروزی انقلاب و سفرا و نمایندگی‌های مقیم تهران برگزار شد، با تأکید بر اینکه مردم به عنوان پایه‌های اصلی اقتدار و امنیت ایران فی‌شماره دشمنان را خنثی می‌کنند، گفت: این ملت وقتی پای مصالح ملی و امنیت ملی به میان می‌آید و برای باران و برف در خیابان حضور می‌یابند و نمایشی را در مقابل جهانیان نشان می‌دهند که بی‌سابقه است.

وی ادامه داد: این مردم هستند که علیرغم همه کاستی‌های ما و علیرغم همه فشارهایی که هم به خاطر مشکلات مدیریتی و هم تحریم‌های خارجی دارند، ایستاده‌اند.

وزیر امور خارجه گفت: من چیزی ندیدم جز اینکه باید به عنوان یک کارگزار سر تعظیم در مقابل این ملت فرود بیایم. همانطور که امام فرمودند اینها هستند که ما همه خدمتگزاران آنها هستیم، این ملت در طول چهل سال

خبر

وزیر امور خارجه با اشاره به اینکه جمهوری اسلامی علاوه بر اصل عزت، حکمت و مصلحت دو مبنای درونزایی و برون گرایی را در سطح جهان دنبال می‌کند، گفت: آغوش جمهوری اسلامی برای ارتباطات بین المللی باز است و برای هیچ کشوری تهدید نیست، ما با هیچ کجا سرچنگ نداریم، اما از خودمان با قدرت دفاع می‌کنیم.

به گزارش ایرنا، محمد جواد ظریف روز سه شنبه در نشست بررسی سیاست خارجی ۴۰ ساله جمهوری اسلامی که با حضور وزرای خارجه بعد از پیروزی انقلاب و سفرا و نمایندگی‌های مقیم تهران برگزار شد، با تأکید بر اینکه مردم به عنوان پایه‌های اصلی اقتدار و امنیت ایران فی‌شماره دشمنان را خنثی می‌کنند، گفت: این ملت وقتی پای مصالح ملی و امنیت ملی به میان می‌آید و برای باران و برف در خیابان حضور می‌یابند و نمایشی را در مقابل جهانیان نشان می‌دهند که بی‌سابقه است.

وی ادامه داد: این مردم هستند که علیرغم همه کاستی‌های ما و علیرغم همه فشارهایی که هم به خاطر مشکلات مدیریتی و هم تحریم‌های خارجی دارند، ایستاده‌اند.

وزیر امور خارجه گفت: نه اینکه دولت قبل کاملاً در همه حوزه‌ها دنباله‌رو بود. نه اینکه بود و نه انصاف است که این را بگوییم. در

یادداشت

قصة تافته‌های جدا بافته

علی مندنی پور
استاد دانشگاه

خوب به یاد دارم روزگاری را که خرمن کوب‌های امروزی هنوز جای پای مزرعه‌ها باز نکرده بودند و صاحبان محصول از روشی ساده و سنتی چنانچه نیاز زندگی‌شان ایجاب می‌کرد، برای انجام این مهم بهره می‌گرفتند. در این فرایند، که به گویش محلی آلون (aloun) یا آخون (akhoun) نامیده می‌شد، از چند راس گاو نر یا الاغ و در پاره‌ای از موارد، ترکیبی از هر دو، در حالی که به وسیله طنابی یا فاصله کمتر از ۴۰ سانتیمتر از ناحیه گردن به یکدیگر متصل می‌شدند استفاده می‌شد. «بن‌گا» یا همان گاو نر از میان گاوهای نر قوی و کارآزموده (وزرا) انتخاب و نقش محوری را ایفاء می‌کرد و در حالی که در فضایی تنگ به دور خود می‌چرخید بقیه را در جهت حرکت خود، اما در شعاعی بزرگتر وادار به چرخش می‌کرد. در حین حرکت «بن‌گا» یا همان گاو پایه، در مرکز دایره بنا به موقعیت، فرصت خوردن مقداری از محصولی برایش فراهم می‌آمد، که از مرحله کاشت تا برداشت در آن به بیگاری گرفته می‌شد. به‌منظور پیشگیری از هزینه‌های ناحیه حیوان در جریان انجام وظیفه، صاحب محصول تمهیدی به کار می‌گرفت و آن اینکند:

پوزه‌این زبان پستان‌ها تا پاپان «آلون» یا ریسمانی‌ناز کار جنس موی بزود صورت دسترسی با سینه‌نرمی محکم می‌بست، تا بدین وسیله مانع پاشیدن دهانش گردیده و در نتیجه، به قیمت خستگی و گرسنگی حیوان، از زیان وارد جلوگیری کند! گله انجام این کار با بستن ریسمانی موئین و زیر بر فک پایین و زبان این زبان بسته، چاره کار می‌نمودا و اما با بقیه چگونه تا می‌کردند؟ این هم در جای خود قابل تأمل است:

سایر اعضای گروه چنانچه اشاره شد، می‌بایستی در شعاع بزرگتری با محوریت و سر گروهی گاو پایه، و در نتیجه با سرعت زیادتری، دایره تکراری را تا پایان کار دور می‌زدند و در این میان هر از چندگاهی، نواختن ضربه آزاردهنده (سُک) و یا همان چوب دستی که در نوک آن میخی تعبیه شده بود، بر کُفل مجروح آن زبان بسته‌ها، همراه با نهیب و فریاد، با هدف شتاب بخشیدن به حرکت شان، اصولاً فرصت نَسَر خم کردن به آنها را نمی‌داد، تا چه رسد به اینکه خستگی و گرسنگی شان را به‌یاد بیآورند! «پوزه بند» نماد واقعیتی تلخ و گزنده است، و بی‌چیده در زُورق «نیز» یا «چاشنی» مصلحت! «درد جانکاه روزگار من و تو و همه روزگاران! بذَر تفرقه و تبعیضی که دیر زمانست، در مزرعه بی آب و علف اما پهنای این دیار کاشته شده است و در روزهای گوناگون فرهنگ: پنداری، گفتاری و کرداری مان ریشه دوانده و آرام به بار نشسته! نگرشی بسته، یک‌سویه‌بالا به پایین و ناهمخوان با توسعه همه‌جانبه متوازن و پایدار! قشَه پر غشَه «تافته‌های جدا بافته» ای، که در هیچ زمان و به هیچ نتابنده‌ای حساب و کتاب پس نداده، عزیز درنده‌هایی که خود را «میزان حق» شمرده، همراهِ خود واعوان و انصارشان را محق دانسته، همه حق را برای خود و همه تکلیف را به شهروندان «دست بر سینه و گوش به فرمان» حواله داده و می‌دهند! روایتی است، غم‌انگیز، از کاروانی خسته، کوفته، درمانده، با پاهایی تاوُل زده، ناآمیبدی بهره و بدون زه توشه، با کاروان سالارانی غالباً نابلد، خود شیفته، ناآگاه، حامی پرور پُرادعا، متظاهر، عهد شکن، شعار گرا، کلی گو، زیر کار در زو، بی اختیار و ناتوان در انجام وظیفه و صد البته آب زیر کاه! چه شباهت عجیبی است، بین نگرش و رفتار صاحب خرمن داستان ما و نادیده گرفتن حقوق آن زبسان بسته‌ها در آن روزگاران، با بر آیند عملکرد سیاست مردان این روزهای روزگار ما! روزگارِ قحطی اخلاق!

این‌طور نیست؟!

خبر